

ՍՈՒՐԲ ԳՐԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

ՀԻՍՈՒԽԻ ԽԱՉԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ

ՈՐՈՌԻ ԵՎ ՄԱՅՐ

Եվ նրանք առան նրան և տարան: Եվ խաչախայոց նա ինքն էր վերցրել և բարձրանում էր այն տեղը, որի ամունն էր Գագաթի, իսկ երրայեցերեն կոչվում էր Գողգոթա, որտեղ և խաչը հանեցին նրան ու նրա մեջ երկու ուրիշների՝ այս և այն կողմից, իսկ մեջտեղում Հիսուսին: Պիղատոսը մի տախտակ էլ գրեց և դրեց խաչի վրա, և գրված էր. «Հիսուս Նազովրեցի հրեից թագավոր»: Այդ տախտակը հրեաներից շատերը կարդացին, որովհետև այն տեղը, որ Հիսուսը խաչվեց, քաղաքին մոտ էր (և գրված էր երրայեցերեն, դադատերեն (լատիներեն) և հոնարեն): Հրեաների քահանայապետները Պիղատոսին ասացին. «Մի՛ գրիր՝ հրեից թագավոր, այլ՝ թե նա ասաց՝ թագավոր եմ հրեից»: Պիղատոսը պատասխանեց. «Եմ որ գրեցի, գրեցի»:

Իսկ զինվորները, երբ Հիսուսին խաչը հանեցին, վերցրին նրա զգեստները և չորս մաս արեցին. յորաքանչյոր զինվորի՝ մեկ մաս: Իսկ քանի որ պատմումանը առանց կարի էր, վերևից ենրք ամրությունին հյուսած շորջանակի, ուստի միմյանց ասացին. «Այդ չպատռունք, այլ դրա վրա վիճակ զգենք, ոմ որ եմնի», որպեսզի կատարվի գրվածը, որ ասում է. «Եմ զգեստները բաժանեցին իրար մեջ և իմ պատմումանի վրա վիճակ զցնեցին»: Զինվորներն այս բանն արեցին:

Իսկ Հիսուսի խաչի մոտ կանգնած էին նրա մայրը և նրա մորաքույրը՝ Կղեղվասի կին Մարիամը և Մարիամ Մագդաղենացին: Եղր Հիսուսը տեսավ նորը և այն աշակերտին, որ մոտ էր կանգնած, որին նա սկրում էր, մորն ասաց. «Ո՞վ կին, աჩա՛ քո որդին»: Ավա աշակերտին ասաց. «Անա՛ քո մայրը»: Եղ այդ պահից աշակերտը նրան իր մոտ առավ:

Այնուհետև Հիսուսը, գիտենալով, թե ահա ամեն ինչ կատարված է, որպեսզի կատարվի գրվածը, ասաց՝ ծարալ եմ: Եղ այնուեղ քացախով լի մի աման կար, ու նրանք լեղապատ քացախով մի ապունք թրչեցին և այն որին եղեգի ծայրին ու մոտեցրին նրա թերամին: Եղր Հիսուսը լեղափառ քացախը թերամն առավ, ասաց. «Ամեն ինչ կատարված է»: Եվ գլուխը խոնարհնեցմելով՝ հոգին ավանեց:

(Հովհաննու Ավետարան, ԺԹ 17—80)

ԻՄԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈ ԵՎ
ԻՄԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ ԱՇԽԱՐԴ

Քանզի Քրիստոսը ինձ չուղարկեց մկրտելու, այլ՝ ավետարանելու, ո՛չ խոսքերի ճարտարությամբ, որ Քրիստոսի խաչը ընդունայն չինի, որովհետև կորաւյան մատնալածների համար խաչի ճառը հիմարու-

թյուն է, իսկ մեզ՝ փրկվածներիս համար՝ Աստուծոն զորություն. քանի որ գրված է. «Պիտի կործանեմ իմաստունների իմաստությունը և խեցինների տուծունները պիտի արհամարթեն»: Ո՞ւր է իմաստունը, ո՞ւր՝ դպիրը, ո՞ւր՝ այս աշխարհի ըննողը: Տէ՛ որ Աստված հիմարացքն այս աշխարհի ինաստությունը. քանզի Աստուծոն այդ իմաստությամբ աշխարհը Աստծոն այդ իմաստությամբ չճանաչեց: Աստված հանեց փրկել հավատացյալներին այդ քարոզության հիմարությամբ:

Իսկ որովհետև հրեաները նշան են հայցում, և հեթանունները իմաստություն են փնտրում, մենք քարոզում ենք այս խաչված Քրիստոսին՝ զայրակղություն հրեաներին և հիմարություն հեթանուններին. քայլ նրանց համար իսկ՝ հրեաների և հեթանունների միջից կանչվածներին, Քրիստոսին քարոզում ենք որպես Աստուծոն զորություն և Աստուծոն իմաստություն. որովհետև Աստուծոն հիմարն ավելի իմաստուն է, քան մարդիկ, և Աստուծոն տկարն ավելի զորել է, քան մարդիկ: Երազ որ, եղրայրնե՞ր, ձեր իսկ կոչումին նայեցե՞ք. ըստ մարմնի ոչ քազում իմաստուններ և ոչ քազում հզորներ և ոչ քազում ազնվականներ կան. քայլ Աստված ընտրեց այս աշխարհի հիմարներին, որպեսզի ամաշեցնի իմաստուններին. և Աստված ընտրեց այս աշխարհի տկարներին, որպեսզի ամաշեցնի հզորներին. և Աստված աշխարհի անսորհիկներին և արհամարհիվածներին և ոչինչներին ընտրեց, որպեսզի նղածներին առ ոչինչ դարձնի. որպեսզի ոչ մի մարդկա-

յին էակ չպարծենա Աստուծոն առաջ. որովհետև նրանո՞վ դուք կաք Հիսուս Քրիստոսի մեջ, որ եղավ մեզ իմաստություն Աստծոց, արդարություն և սրբություն և փրկություն, որպեսզի, ինչպես գրված է է. «Նա, ով պարծենում է, յոդ պարծենա Տիրոջով»:

(Ա Կորնթ. Ա 17—81)

ԽԱՅԻ ՊԱՐԾԱՆՔԸ

Տեսեք, թե ինչպիսի գրերով գրեցի ձեզ իմ ձեռքով. որովհետև նրանք, որ ցանկանում են մրանգամայն համեմայի լինել մարմնով, նրանք են ատհապում ձեզ, որ թղթատվեք: Միայն թե Քրիստոսի խաչի եռնից չգնան. քանզի նրանք, որ թղթատված իսկ են, օրենքը չեն պահում, քայլ ոգում են, որ դուք թղթատվեք, որպեսզի ձեր մարմնո՞վ պարծենան:

Սակայն քա՞վ լիցի, որ ես պարծենամ, այլ մրայն մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհը խաչված է ինձ համար, և ես՝ աշխարհի, որովհետև ո՞չ թղթատվությունն է մի քան և ո՞չ է՝ անթղթատությունը, այլ՝ նոր արարած լինելը: Եվ նրանք, որ մի անգամ այս կանոնին համաձայն են, յոդ նրանց վրա խաղաղություն և ողորմություն լինի, այև՝ Աստուծոն Եղրայրերին վրա: Այսուհետև յոդ ոչ ոք ինձ նեղություն չտա, որովհետև ես իմ մարմնի մեջ եմ կրում Քրիստոսի շարշարանքները: Եղրայրնե՞ր, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի շնորհի յոդ ձեր հոգու մեռ լինի: Ամեն:

(Գաղտ. Զ 14—81)

